

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

T. F.

proti

žalovanému

zastoupená Mgr. Evou Hanzalovou,
advokátkou se sídlem Nad Šárkou 766/58, Praha 6,

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2017, č. j. MV-118465-4/SO-2017

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobkyně do rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, č.j. OAM-9685-45/TP-2015 ze dne 25. 8. 2017, kterým byla její žádost o udělení povolení k trvalému pobytu zamítnuta

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

podle ust. § 75 odst. 2 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců ve znění do 17. 12. 2015 (dále jen „zákona“) a to z důvodu, že žalobkyně přesto, že byla několikrát vyzvána, nedoložila doklad z okresní (Pražské) správy sociálního zabezpečení o výši zaplaceného pojistného na sociální zabezpečení a na státní politiku zaměstnanosti za příslušné zdaňovací období, a čistý příjem žalobkyně tak nebylo možné stanovit.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobkyně předně namítá, že žalovaná dostatečně nezjistila skutkový stav věci a řádně se nevyrovnala s předloženými důkazy a to s ohledem na to, že žalobkyně řádně doložila veškeré listiny při podání žádosti a následnými doplněními založenými ve spise jednoznačně prokázala splnění podmínek podle ust. § 68 zákona. Řádně doložila zajištění prostředků k trvalému pobytu, jejich stálost a pravidelnost, které v průběhu řízení doplnila i v aktuální době. Rovněž nebylo zjištěno, že by závažným způsobem narušila veřejný pořádek a byla tímto pro ČR nežádoucí. Se správním orgánem vždy komunikovala a řádně plnila jeho požadavky, které s ohledem na délku řízení trvajících od 10. 6. 2015 pravidelně aktualizovala. Žalobkyně proto shledává překvapivým tvrzení, že nebyla v součinnosti, na výzvy nereagovala a prostředky k trvalému pobytu neprokázala.
3. Žalobkyně dále shledává rozhodnutí protiřečícím si a to s ohledem na to, že správní orgán na jedné straně neuznává potvrzení správy sociálního zabezpečení a na druhé straně stejným způsobem odmítá daňové přiznání z příjmu fyzických osob s tím, že zde není uvedené potvrzení správy sociálního zabezpečení (které bylo řádně předloženo). Rovněž tak neuznává předložené faktury, ačkoliv jsou podkladem daňového přiznání a tyto doklady prokazují stabilitu jejích příjmů a jako osoba samostatně výdělečně činná nemá jinou možnost před ukončením daňového období příjmy doložit. K prokázání svých tvrzení předložila žalobkyně i konstatované potvrzení správy sociálního zabezpečení, které správní orgán opětovně odmítá. Tím žalovaná porušila ust. § 2 odst. 2, 3 § 3 včetně § 50 odst. 3 správního řádu a neoprávněně zasáhla do jejího práva na spravedlivý proces.
4. Pro žalobkyni je rovněž překvapivé, jak se správní orgán vyrovnal s otázkou přiměřenosti dopadu do jejího soukromého života s tím, že zde nevlastní žádnou nemovitost na území Ukrajiny je většina její rodiny. Tímto tvrzením se však správní orgán nevyrovnal se skutečností, že žije dlouhodobě na území České republiky, řádně zde podniká, a plní řádně veškeré povinnosti s tím spojené. Správní orgán překročil svou rozhodovací činnost založenou zákonem, ve kterém není uvedeno jako povinnost pro udělení povolení k trvalému pobytu vlastnictví nemovitých věcí a absence jakýchkoliv rodinných příslušníků na území státu, ze kterého cizinec přichází, žalovaná se však touto odvolací námitkou nezabývala.
5. Rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, z odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze vyvodit, jaké skutečnosti vzala žalovaná za prokázané a jakými úvahami se řídila.
6. Navíc ust. § 70 odst. 2 písm. d) zákona zakládá zde právo správního orgánu požádat cizince o zproštění mlčenlivosti finančního úřadu za účelem ověření úhrnného měsíčního příjmu cizince, čímž je založena nepřímá povinnost aktivní činnosti správního orgánu k ověření předpokládaných skutečností. V jejím případě však správní orgán neměl zájem něco ověřovat.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

7. Rovněž bylo v řízení porušeno její právo na vyřízení věci bez zbytečných průtahů.
8. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby a to s odkazem na skutková zjištění a právní kvalifikaci předcházejících rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. K žalobním bodům, které shledává z velké části shodnými s odvolacími námitkami, uvádí následující:
9. Žalobkyně byla správním orgánem prvního stupně řádně vyzvána k doložení dokladu okresní (Pražské) správy sociálního zabezpečení o výši zaplaceného pojistného na sociální zabezpečení a na státní politiku zaměstnanosti za příslušné zdaňovací období, který v průběhu řízení nedoložila. Bez tohoto dokladu nebylo možné zjistit čistý měsíční příjem žalobkyně. Žalobkyně opakovaně předkládala doklad o vyplaceném rodičovském příspěvku, který zřejmě zaměňovala s výše uvedeným požadovaným dokladem. K této skutečnosti žalovaná poukazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 29. 8. 2017, č.j. 8 A 132/2013-24.
10. K žalobnímu bodu, kterým žalobkyně vytýká žalované, že se dostatečně nevypořádala se zásahem rozhodnutí do jejího soukromého a rodinného života, žalovaná konstatuje, že žalobkyně uvedla pouze skutečnost, že zde dlouhodobě žije a řádně podniká, což je základním předpokladem pro samotné získání povolení k trvalému pobytu. V případě, že by tato samotná skutečnost postačovala, bylo by nutné udělit trvalý pobyt všem cizincům, kteří zde 5 let pobývají, což zcela určitě není to, co zákonodárce zamýšlel. Žalovaná k tomu odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 12. 2017, č.j. 52 A 54/2017-79.
11. Žalobkyně následně doplnila do spisu přiznání k dani z příjmu fyzické osoby a Přehled o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2017 ČSSZ, kterými dokládá splnění podmínek zákona.
12. Při jednání konaném dne 27. 1. 2021 dále sdělila, že sociální pojistné platí, žádné nedoplatky nemá a potvrzení o tom založila vícekrát do spisu. V době kdy pobírala rodičovský příspěvek, platit pojistné nemusela.

III.

Obsah správního spisu

13. Žalobkyně podala dne 10. 6. 2015 žádost o povolení k trvalému pobytu. K žádosti přiložila fotokopii cestovního dokladu, osvědčení o znalosti českého jazyka, pracovní smlouvu a nájemní smlouvu. Rovněž doložila plnou moc pro Mgr. Veroniku Klíčovou k zastupování v tomto řízení.
14. Její žádost byla zamítnuta rozhodnutím ze dne 10. 5. 2016 z důvodu, že žalobkyně závažným způsobem ohrozila bezpečnost jiného členského státu (Polsko). Toto rozhodnutí bylo žalovanou k odvolání žalobkyně dne 22. 9. 2016 zrušeno.
15. Výzvou k odstranění vad žádosti ze dne 2. 11. 2016 byla žalobkyně vyzvána k tomu, aby svou žádost doplnila o doklady prokazující měsíční úhrnný příjem cizince a s ním společně posuzovaných osob (s tím, že jde-li o cizince, který má příjmy z podnikání, musí předložit platební výměr na daň z příjmu za předchozí zdaňovací období (rok 2015), potvrzení okresní (Pražské) správy sociálního zabezpečení o zaplaceném pojistném na sociální zabezpečení a na státní politiku zaměstnanosti a doklad o výši zaplaceného pojistného na všeobecném zdravotním pojištění. Řízení bylo za tímto účelem usnesením ze dne 2. 11. 2016 přerušeno.

16. Žalobkyně doložila dne 18. 11. 2016 nájemní a podnájemní smlouvu, 3 faktury a přehled vyplacených dávek SPP (za červenec a srpen 2016).
17. Výzvou ze dne 2. 12. 2016 byla žalobkyně opětovně prostřednictvím jejího právního zástupce JUDr. Ing. Zbyňkem Kiesewetterem, advokátem se sídlem Nad Šárkou 766/58, Praha 6, opětovně vyzvána k doložení dokladů k prokázání měsíčního úhrnného příjmu s tím, že pokud má příjmy z podnikání, musí předložit i potvrzení SSZ o zaplacení pojistného. Řízení bylo opětovně přerušeno.
18. Dne 4. 12. 2016 doložil právní zástupce žalobkyně doklady, které obdržel od klientky a to faktury se splatností 10 – 12/2016.
19. Dopisem ze dne 16. 12. 2016 byla žalobkyně vyrozuměna o pokračování v řízení a výzvou z toho samého dne byla vyzvána k seznámení se s podklady.
20. Dne 9. 12. 2016 se žalobkyně prostřednictvím své obecné zmocněnkyně seznámila s podklady s tím, že se do 30 dnů vyjádří.
21. Žalobkyně se vyjádřila dne 5. 2. 2017 v tom smyslu, že má za to, že splnila všechny zákonné požadavky.
22. Výzvou ze dne 9. 2. 2017 byla žalobkyně opětovně vyzvána k doložení dokladů k prokázání měsíčního úhrnného příjmu s tím, že pokud má příjmy z podnikání, musí předložit i potvrzení SSZ o zaplacení pojistného. Řízení bylo opětovně přerušeno.
23. Právní zástupce žalobkyně podal jejím jménem dne 20. 4. 2017 podání, ke kterému připojil přehled vyplacených dávek SSP, pěstounské péče, OZP a insolvence oprávněné osobě, vydané ÚP ČR, ze kterých vyplývá, že v období od ledna do září 2016 jí byl vyplácen rodičovský příspěvek, a dne 17. 5. 2017 podání, ke kterému připojil platební výměr z příjmů FO za rok 2016. Dne 19. 5. 2017 dále dodala doklad o zajištění ubytování.
24. Dopisem ze dne 8. 6. 2017 byla žalobkyně vyrozuměna o pokračování v řízení a výzvou ze dne 8. 6. 2017 byla žalobkyně opětovně vyzvána k doložení svých příjmů s poučením o následcích neodstranění vad. V této výzvě je explicitně uvedené, že pokud hodlá i nadále překládat příjmy, které ji plynou z podnikání jako OSVČ, je zapotřebí předložit „doklad z Okresní (Pražské) správy sociálního zabezpečení o výši zaplaceného pojistného na sociálním zabezpečení a na státní sociální politiku zaměstnanosti za rok 2016. Výzva byla doručena do datové schránky právního zástupce žalobkyně dne 12. 6. 2017. Usnesením z toho samého dne byla žalobkyni stanovena lhůta 10 dnů a bylo řízení přerušeno.
25. Podáním ze dne 20. 6. 2017 doložila žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce výpisy z účtu a faktury vystavené v roce 2017.
26. Dopisem ze dne 27. 6. 2017 byla žalobkyně vyrozuměna o pokračování v řízení a výzvou z toho samého dne byla vyzvána k seznámení se s podklady.
27. Dne 25. 8. 2017 bylo vydáno rozhodnutí č.j. OAM-9685-45/TP-2015, kterým byla žádost žalobkyně zamítnuta.
28. Žalobkyně podala do tohoto rozhodnutí odvolání v podstatě stejného znění, jak uvedla v žalobě a doplnila jej o faktury a výpisy ze svého účtu za rok 2017. Ani z těchto účtů však nevyplývá, kolik zaplatila na pojistném na sociálním zabezpečení a na státní sociální politiku zaměstnanosti.

IV.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Posouzení žaloby

29. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).
30. Dle ust. § 75 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců ve znění účinném do 18. 9. 2016 (dále jen „zákon“) *Ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu dále zamítne, jestliže cizinec nepředloží doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území, za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince.*
31. Dle ust. § 71 odst. 1 zákona *za doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území se považuje doklad prokazující, že příjem cizince je pravidelný a úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území [§ 42c odst. 3 písm. c)] nebude nižší než součet částek životních minim^{9d} cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem^{9e}) nebo částky, kterou cizinec věrohodně prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob. Jde-li o cizince podle § 66 může být tento doklad nahrazen dokladem o příslibu poskytnutí prostředků k zajištění trvalého pobytu na území z prostředků veřejných rozpočtů. Za příjem podle věty první se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídavku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije. Příjem cizince lze prokázat zejména potvrzením zaměstnavatele o výši průměrného čistého měsíčního výdělku, jde-li o příjmy ze závislé činnosti, nebo daňovým přiznáním z příjmů fyzických osob, jde-li o příjmy ze samostatné činnosti. Pokud nelze prokázat příjem jiným věrohodným způsobem, lze jako doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu předložit výpisy z účtu vedeného v bance za posledních 6 měsíců, ze kterých vyplývá, že cizinec takovými příjmy disponuje, nebo platební výměr daně z příjmu.*
32. Městský soud dále doplňuje, že toto znění zákona je v souladu s čl. 5 Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty. Podle jeho odstavce 1 členské státy požadují od státních příslušníků třetích zemí, aby prokázali, že pro potřeby vlastní a vyživovaných rodinných příslušníků mají stálé a pravidelné příjmy, které jsou dostatečné k zajištění jejich výživy a výživy jejich rodinných příslušníků, aniž by využívali systému sociální podpory dotčeného členského státu. Členské státy posoudí tyto příjmy z hlediska jejich povahy a pravidelnosti a před podáním žádosti o přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta mohou přihlídnout k výši minimální mzdy a minimálního důchodu. I směrnice EU tedy požaduje prokázání pravidelnosti příjmů s tím, že dávky sociální podpory mezi tyto příjmy nelze zařadit.
33. Požadavek na stálý a pravidelný příjem u osob žádajících o trvalý pobyt za účelem podnikání je akceptován i judikaturou správních soudů (viz např. rozsudek Krajského soudu v Plzni, č. j. 57 A 98/2017-47 ze dne 17. 7. 2018).
34. Ze shora uvedeného ustanovení vyplývá, že žalobkyně byla povinna doložit jak doklady o svých příjmech, tak doklady o výdajích (bydlení, platby pojistného). Žalobkyně byla o povinnosti doložit potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o výši zaplaceného

pojistného na sociálním zabezpečení a na státní sociální politiku zaměstnanosti za rok 2016 opakovaně (výzvami ze dne 2. 11. 2016, 2. 12. 2016, 9. 2. 2017), a v poslední výzvě ze dne 8. 6. 2017 zcela explicitně poučena rovněž tak o následcích nedoložení dokladu a byla jí k tomu poskytnuta dostatečně dlouhá lhůta. Pokud tak žalobkyně neučinila, musí nést následky svého chování. Žalobkyně sice při jednání tvrdila, že toto potvrzení doložila. Žalobkyně však doložila pouze doklad o tom, že do září 2016 pobírala rodičovský příspěvek. O období říjen - prosinec 2016 zde není žádný doklad o zaplaceném pojistném. Správní orgány tak nemohly dojít k závěru o výši jejich příjmů v předmětném období resp. o zajištění prostředků k trvalému pobytu.

35. V obdobné věci (zamítnutí žádosti z důvodu nedoložení potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o výši zaplaceného pojistného na sociálním zabezpečení a na státní sociální politiku zaměstnanosti) se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 5. 11. 2020, č.j. 7 Azs 234/2020 – 32, ve kterém uvedl: *„Takový postup pak nemohl být ani přepjatě formalistický. Nejvyšší správní soud si je samozřejmě vědom judikatury Ústavního soudu předestřené stěžovatelem, ze které vyplývá, že ve výjimečných případech je nutné namísto doslovného jazykového výkladu právního předpisu přihlídnout k jeho systematice a účelu, jakož i k individuálním okolnostem každého případu. V daném případě však nelze odhlédnout od jasného zákonného znění, které neumožňuje se od něj odchýlit a žádosti vyhovět, pokud stěžovatel nevyhověl výzvě správního orgánu I. stupně k součinnosti a doklad nezbytný pro posouzení jeho žádosti nedoložil. Jak již kasační soud uvedl, v daném případě nelze uplatnit odchylku od zásady koncentrace řízení, neboť stěžovatel mohl tento doklad předložit již v řízení před ministerstvem.“*
36. Výklad správního řádu a zákona, tak jak jej činí žalobkyně, rovněž není správný. Z ustanovení § 70 odst. 2 písm. d) zákona zakládající právo správního orgánu žádat o zproštění mlčenlivosti finančního úřadu zcela jistě nelze dovodit povinnost správního orgánu za žadatele shánět doklady, které je žadatel povinen ke své žádosti doplnit. Naopak bylo na právním zástupci žalobkyně, aby žalobkyni vysvětlil, jaký doklad je po ní požadován, tj. že je rozdíl mezi potvrzením o vyplacených dávkách a potvrzením o zaplaceném pojistném, popř. tento doklad jménem žalobkyně od Pražské správy sociálního zabezpečení za rok 2016 vyžádal. Až v případě, že by orgán sociálního zabezpečení potvrzení odmítl vydat nebo na žádosti nereagoval, měl požádat správní orgán prvního stupně o to, aby tento doklad vyžádal sám. Žalobkyně resp. její právní zástupce však vůbec neuvedli důvod, proč tento doklad za rok 2016 nebyl doložen.
37. Výstižně je judikatura k této problematice shrnuta např. v rozsudku ze dne 15. 5. 2019, č. j. 8 Azs 249/2018 - 57: *„Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu se vyvinula v obecný závěr, že v řízení o žádosti leží primární povinnost jednat aktivně na žadateli, nikoliv na správním orgánu, a to i ve vztahu k pobytovým věcem cizinců (srov. rozsudek ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015 - 38, ze dne 4. 11. 2015, č. j. 3 Azs 162/2015 - 43, ze dne 3. 3. 2016, č. j. 10 Azs 95/2015 - 36, ze dne 29. 8. 2016, č. j. 7 Azs 99/2016 - 36 nebo ze dne 15. 11. 2017, č. j. 8 Azs 111/2017 - 36).“*
38. S ohledem na shora uvedené má soud za to, že doklady doložené žalobkyní s podáním ze dne 10. 4. 2018, nemůžou na věci nic změnit, jelikož žalovaná k nim není oprávněná přihlídnout. Nicméně ani tyto doklady neprokazují skutečnost, zda a kolik žalobkyně platí na sociálním pojištění (není zde ani jedna odchozí platba na pojistné na sociální zabezpečení).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

39. Soud má za to, že první žalobní námitka je nedůvodná, jelikož správní orgán postupoval zcela správně a neporušil žádné z žalobkyní uváděných ustanovení správní řádu.
40. Co se týče námitky týkající se posouzení přiměřenosti tohoto rozhodnutí ve vztahu k zásahu do jejího soukromého a rodinného života, soud souhlasí se žalovanou, že vzala v potaz všechny skutečnosti, které žalobkyně uvedla. Ostatně žalobkyně, ani v odvolání neuvedla nic navíc. Pouze zopakovala, že na území ČR se dlouhodobě zdržuje, podniká zde a plní si zde všechny povinnosti. Je pravdou, že pokud by stačily k ponechání cizince na území ČR pouze tyto skutečnosti, nemusela by se přiměřenost vůbec zkoumat a žalovaná by musela umožnit zde pobývat každému cizinci, který se zde již po delší dobu pobýval. Tyto závěry však ze zákona vyvodit nelze. Žalobní námitka je proto nedůvodná.
41. Co se týče námitky nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů, soud neshledal ani tuto námitku důvodnou. Soud má za to, že se žalovaná vypořádala se všemi odvolacími námitkami žalobkyně a z rozhodnutí je zcela jasné, z jakého důvodu byla žádost žalobkyně zamítnuta. Žalobní námitka je nedůvodná.
42. Co se týče poslední námitky, že žalovaná porušuje právo žalobkyně na projednání její věci bez průtahů, soud uvádí, že tato skutečnost nemůže být důvodem pro zrušení rozhodnutí žalované. Žalovaná se s touto námitkou shodného znění vyrovnala ve svém rozhodnutí, když uvedla, že žalobkyně měla možnost se tomuto bránit právě návrhem na opatření proti nečinnosti, o čemž ji měl rovněž povinnost poučit její advokát. Žalobní námitka je proto nedůvodná.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

43. Soud ze shora uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
44. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná, žalované, která měla ve věci úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nad rámec její úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. leden 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.